

hier en daar een bui

voor Marjolijn

Fred van Rijn

Inhoudsopgave

hier en daar een bui.....	1
voor marjolijn.....	2
de soldaat.....	3
de idioot.....	4
de jongen.....	5
de gek.....	6
de lesbiënne.....	7
oma.....	8
paus pius.....	9
de regering.....	10
zij.....	11
anne frank.....	12
liefste.....	13
daarom.....	14
gebed.....	15
mijn god.....	16
schaamrood.....	17
eenzaam.....	18
kroeg.....	19
bühne.....	20
jig saw.....	21
bloedwraak.....	22
crash.....	23
automatisering.....	24
morgen.....	25
beste.....	26

hier en daar een bui

Deze bundel verschijnt in november 1978 in een oplage van 100 exemplaren en is uitgegeven door Eric Ribberink, die tevens de typografie verzorgt. Ronald Nijdam verzorgt de fotografie.

In het voorwoord schrijft Eric:

Waarom schrijft Fred gedichten? Is het omdat hij iets kwijt wil? Heeft hij behoefte aan een praatpaal? Uit zijn – nog niet eerder uitgegeven – dichtwerk komt een wereld naar voren die we allemaal kennen, maar waar iedereen vaak aan voorbij loopt. Onderwerpen zijn bijvoorbeeld eenzaamheid, machteloosheid, dood, vergankelijkheid. Onderwerpen die in deze bundel worden overgoten door een zacht sausje van nu eens milde spot en dan weer scherpe satire.

Behalve als dichter is Fred van Rijn ook actief in het theater. Hij is als musicus verbonden aan de Zoetermeerse theatergezelschappen “Korrel” en “Braak”.

Enfin, een tijdsbeeld.

Zoetermeer, november 1978

voor marjolijn

geen dal is dieper
dan de bergen hoog zijn m'n schat
want ook al hangt er wel eens
hier en daar een bui
samen zijn we niet alleen

de soldaat

ik zei de soldaat
(die deserteren wilde)

ik schiet in de lucht

ik schiet op niets

ik schiet niets op

de idioot

ik zei de idioot
ik ben niet goed wijs
ik heb een rug
als een tapijt
een bord voor mijn kop
en ik heb
mijn ogen in mijn zak
maar
ik ben gelukkig
onkwetsbaar gelukkig

ik zei de idioot
ik ben niet goed wijs
en jij

de jongen

ik zei de jongen
(die geen benen had
maar wel een plassertje)

wil nu wel eens
met haar naar bed

wie tilt me op
en laat me los

de gek

oordeelt niet

zei de gek

en vertrapte het onkruid

de lesbiënne

daar walg je van
omdat je alleen
van een man
houden kan

?

dit rijmt tenminste
maar jij vindt seks
de schaduw van liefde

oma

elke week kocht oma

(als ze uitkwam)

nog een bloemetje

voor haarzelf

ze hield van de natuur

op haar graf

liggen nu

bloemen zat

zomaarlos in het zand

paus pias

steeds weer
als ik de paus zie
verwacht ik hem
te zullen zien opstaan
voor een enthousiaste menigte
onder een driewerf
alaaf

de regering

elke vergissing ten spijt
ben ik toch blij
dat die minister
(toen hij zijn richting
nog kiezen moest)
niet die chirurg
geworden is
die mij besnijden zou

zij

als jij er bent
of wie dan ook
dan valt het allemaal wel mee
maar alleen

ik weet niet waar zij is
ik weet niet wie zij is
of hoe zij zal zijn
ik weet alleen
dat zij er is

zij is even zeldzaam
als een niet-tragische grap

anne frank

voor het beeldje
van anne frank
stond een generaal
tussen een groepje
duitse toeristen

het achterhuis
is nu museum

liefste

als je toch
de plantjes water geeft
ik heb er ook
nog centje slap hangen

daarom

wie

wat

waar

en waarom

waarom

daarom

kunnen

wij

niet gelukkig zijn

gebed

onze vader
die in de hemel zijt
laat me uiteindelijk sterven
wanneer ik dat niet wil
zonder ooit te hebben moeten leven
wanneer ik dat niet wou

mijn god

ik heb ze zien komen
en ik heb ze zien gaan
vechtend
verbaasd soms
of verlangend

jesus god
waarom noemen
ze jou lieve heer

schaamrood

kijk toch uit je doppen

zei ze tot de jongen

die tegen haar

was aangelopen

en blind bleek

zij werd rood

hij werd rood

en de sfeer

was bijna even pijnlijk

als een toffie

aan een kunstgebit

eenzaam

ik zeg liefde
(jij denkt neuken)
is niets anders
dan een poging

kun je eenzaamheid
verdringen

jij bent niet graag
alleen
ik ook niet

kroeg

om de bar staan
wat huilende clowns
eenzame goden
en een doodgewone schoft

(mijn angsten worden
stukjes harde werkelijkheid)

zelfs de kerk
besodemietert hier de bol
en cassettes apen blikerig
het gelui der klokken na

bühne

mijn leven lang

stoer

en groot

de clown

ja god zelfs

eindelijk

op de bühne

kan ik mezelf zijn

want dat heeft niemand door

jig saw

zeven dagen
en zes nachten
heb ik gewerkt
aan mijn jumbo jig saw
van 1999 stukjes

nu begrijp ik
waarom mijn vader geen
minister wilde worden
of zoiets

bloedwraak

een dronken donor
staat zijn kater af
aan de nu langeslagen
chef van zijn afdeling

eindelijk

crash

borden zijn

om van te eten

en niet

om naar te kijken

zei ze altijd

zij ruste in vrede

automatisering

ten behoeve van
de concurrentiepositie
en (natuurlijk)
de status van het bedrijf
schakelde men over op
een ibm-370-158

kosten noch moeite
noch medewerkers
werden gespaard

morgen

als het morgen wordt
denk ik dat niemand mij mist
petertje misschien
maar die is ook al dood

beste

je wilde mijn gedichten eens lezen
en bij een kop koffie of pilsje las je ze
allemaal tegelijk
en dat was jammer